

689

ROZPORZĄDZENIE MINISTRA OBRONY NARODOWEJ

z dnia 9 grudnia 1994 r.

w sprawie szczegółowych zasad postępowania i właściwości organów w sprawach zaopatrzenia emerytalnego żołnierzy zawodowych oraz uprawnionych członków ich rodzin.

Na podstawie art. 37 ustawy z dnia 10 grudnia 1993 r. o zaopatrzeniu emerytalnym żołnierzy zawodowych oraz ich rodzin (Dz. U. z 1994 r. Nr 10, poz. 36) zarządza się, co następuje:

Rozdział 1

Właściwość organów

§ 1. 1. Wojskowymi organami emerytalnymi właściwymi do ustalania prawa do zaopatrzenia emerytalnego oraz wypłaty świadczeń z tytułu tego zaopatrzenia są wojskowe biura emerytalne, zwane dalej „wojskowymi organami emerytalnymi”.

2. Siedziby i terytorialny zasięg działania wojskowych organów emerytalnych określa załącznik do rozporządzenia.

§ 2. 1. Właściwość wojskowego organu emerytalnego ustala się według miejsca zamieszkania osoby uprawnionej do zaopatrzenia emerytalnego.

2. Jeżeli członkowie rodziny zamieszkują na terenie działania dwóch lub więcej wojskowych organów emerytalnych, właściwy do ustalania prawa do zaopatrzenia emerytalnego i wydania decyzji jest organ, na którego terenie działania zamieszkuje małżonek żołnierza, a w razie jego braku — najstarsze dziecko uprawnione do zaopatrzenia.

Rozdział 2

Wszczęcie postępowania

§ 3. 1. Dowódca jednostki wojskowej jest obowiązany w ciągu 7 dni zawiadomić właściwy wojskowy organ emerytalny o:

- 1) zwolnieniu żołnierza z zawodowej służby wojskowej,
- 2) śmierci albo zaginięciu żołnierza w czasie pełnienia zawodowej służby wojskowej, jeżeli pozostała po nim żona (mąż) lub dziecko albo inny członek rodziny uprawniony do renty rodzinnej.

2. Do zawiadomienia, o którym mowa w ust. 1, należy dołączyć:

- 1) w wypadku gdy żołnierz posiada okresy służby wojskowej uprawniające do emerytury wojskowej, określone w art. 12 i 13 ustawy z dnia 10 grudnia 1993 r. o zaopatrzeniu emerytalnym żołnierzy zawodowych oraz ich rodzin (Dz. U. z 1994 r. Nr 10, poz. 36), bądź też orzeczeniem wojskowej komisji lekarskiej został uznany za niezdolnego do zawodowej służby wojskowej i zaliczony do jednej z grup inwalidów:
  - a) wypełniony przez zainteresowanego kwestionariusz dla ustalenia uprawnień do emerytury wojskowej lub wojskowej renty inwalidzkiej, wraz z załącznikami,
  - b) odpis przebiegu służby wojskowej wynikającego z akt personalnych żołnierza,
  - c) odpisy lub wyciągi z dokumentów uzasadniających podwyższenie emerytury z tytułu pełnienia służby w szczególnych warunkach,

d) znajdujące się w aktach personalnych żołnierza dokumenty stwierdzające okresy równorzędne ze służbą wojskową w Wojsku Polskim i okresy składkowe i nieskładkowe poprzedzające służbę,

e) orzeczenie wojskowej komisji lekarskiej, a jeżeli takie nie zostało jeszcze wydane — wskazanie właściwej komisji lekarskiej,

f) zaświadczenie o wysokości uposażenia i innych należności dla celów zaopatrzenia emerytalnego,

2) w wypadku gdy żołnierz nie posiada prawa do emerytury wojskowej lub wojskowej renty inwalidzkiej:

a) dane personalne żołnierza (imię i nazwisko, datę i miejsce urodzenia, numer PESEL, imiona rodziców, miejsce stałego zamieszkania),

b) odpis przebiegu służby wojskowej wynikającego z akt personalnych żołnierza,

c) zaświadczenie o zaopatrzeniu pieniężnym.

§ 4. 1. Wojskowy organ emerytalny wszczyna postępowanie w sprawie ustalenia prawa do zaopatrzenia emerytalnego z urzędu:

1) w wypadkach wymienionych w § 3 ust. 1 — po otrzymaniu od dowódcy jednostki wojskowej zawiadomienia o zwolnieniu ze służby wojskowej albo o śmierci żołnierza,

2) w innych wypadkach — jeżeli posiada niezbędne dane do wszczęcia tego postępowania, a w szczególności w razie śmierci emeryta lub rencisty wojskowego, który pobierał dodatek rodzinny do emerytury lub renty.

2. W razie braku zawiadomienia lub danych, o których mowa w ust. 1, po których otrzymaniu wojskowy organ emerytalny był obowiązany do wszczęcia postępowania z urzędu, wojskowy organ emerytalny wszczyna postępowanie w sprawie ustalenia prawa do zaopatrzenia emerytalnego na wniosek zainteresowanego lub jego pełnomocnika.

§ 5. 1. W postępowaniu przed wojskowym organem emerytalnym osoba zainteresowana może działać osobiście lub przez pełnomocnika.

2. Pełnomocnikiem zainteresowanego może być osoba fizyczna, która posiada zdolność do czynności prawnych.

3. Pełnomocnictwo powinno być udzielone na piśmie lub zgłoszone ustnie do protokołu w wojskowym organie emerytalnym.

4. Nie jest wymagane pełnomocnictwo przy zasięgnięciu informacji o sposobie załatwienia sprawy, jeżeli o informację występuje członek najbliższej rodziny zainteresowanego.

§ 6. 1. Wniosek o ustalenie prawa do zaopatrzenia emerytalnego powinien być zgłoszony na piśmie lub ustnie do protokołu w wojskowym organie emerytalnym; wniosek o wznowienie postępowania w sprawie już rozstrzygniętej prawomocną decyzją zgłasza się wyłącznie na piśmie.

2. Wniosek powinien w szczególności zawierać:

1) imię, nazwisko, datę urodzenia i miejsce zamieszkania zainteresowanego,

- 2) wskazanie, o jaki rodzaj świadczenia ubiega się zainteresowany,
- 3) podpis zainteresowanego lub jego pełnomocnika.

§ 7. 1. Datę zgłoszenia wniosku stanowi dzień jego wpływu lub zgłoszenia na piśmie albo ustnie do protokołu w wojskowym organie emerytalnym.

2. Jeżeli wniosek zostanie zgłoszony do niewłaściwego organu, organ ten jest obowiązany niezwłocznie przesłać wniosek do właściwego organu emerytalnego.

3. Za datę zgłoszenia wniosku uważa się również datę zgłoszenia wniosku do organów innych niż określone w ust. 1, jeżeli do właściwości tych organów należą sprawy świadczeń emerytalnych.

§ 8. 1. Wojskowy organ emerytalny jest obowiązany po wszczęciu postępowania niezwłocznie zebrać dowody niezbędne do ustalenia prawa do świadczeń lub ich wysokości.

2. Jeżeli do ustalenia prawa do świadczeń lub ich wysokości niezbędne są dokumenty, których nie posiadają organy wojskowe, wojskowy organ emerytalny wzywa zainteresowanego do przedłożenia tych dokumentów.

§ 9. W razie zaginięcia żołnierza, fakt ten stwierdza zaświadczenie dowódcy jednostki wojskowej, w której żołnierz pełnił zawodową służbę wojskową, wystawione po otrzymaniu postanowienia prokuratora wojskowego o zawieszeniu postępowania karnego.

§ 10. 1. Jeżeli ustalenie prawa do świadczenia jest uzależnione od inwalidztwa żołnierza (emeryta wojskowego), który nie posiada jeszcze orzeczenia o inwalidztwie, wojskowy organ emerytalny kieruje go do właściwej komisji lekarskiej.

2. Jeżeli warunkiem ustalenia prawa do świadczeń jest uznanie za inwalidę osoby pozostającej po żołnierzu, emerycie lub renciście wojskowym, wojskowy organ emerytalny na wniosek osoby zainteresowanej zwraca się do właściwego oddziału Zakładu Ubezpieczeń Społecznych o skierowanie wskazanej we wniosku osoby do komisji lekarskiej do spraw inwalidztwa i zatrudnienia w celu wydania orzeczenia w sprawie inwalidztwa, dołączając zaświadczenie o stanie zdrowia tej osoby.

Rozdział 3

Ustalanie prawa do świadczeń

§ 11. 1. Wojskowy organ emerytalny bada i ocenia całokształt sprawy na podstawie zebranych dokumentów, zeznań świadków oraz innych dowodów, a także oświadczenia zainteresowanego.

2. W razie rozbieżności między dowodami albo w razie niezgodności dowodów ze stanem faktycznym lub wątpliwości co do ich wiarygodności lub autentyczności, wojskowy organ emerytalny przeprowadza postępowanie wyjaśniające.

3. Jeżeli dowody dotyczące zatrudnienia nasuwają wątpliwości co do ich wiarygodności, a wojskowy organ emerytalny uzyskał dokumentację ubezpieczeniową, dowodem jest ta dokumentacja.

§ 12. 1. Świadczenie składają zeznania w formie pisemnej. Zeznanie może być złożone także ustnie do protokołu w wojskowym organie emerytalnym.

2. Zeznanie powinno zawierać:

- 1) dane personalne zeznającego, a mianowicie: imię, nazwisko, datę urodzenia, adres zamieszkania,
- 2) oświadczenie o:
  - a) świadomości odpowiedzialności karnej za złożenie fałszywych zeznań, po uprzedzeniu o takiej odpowiedzialności,
  - b) stosunku pokrewieństwa lub powinowactwa, łączącym świadka z zainteresowanym,
- 3) określenie celu złożenia zeznania,
- 4) dane dotyczące okoliczności objętych zeznaniami, a w szczególności: w jakim okresie i w którym obozie pracy przymusowej przebywał, gdzie i w jakich okresach oraz w jakim charakterze był zatrudniony, czy zatrudnienie było wykonywane w pełnym wymiarze godzin, ciągle, dorywczo lub sezonowo, ile dni trwało w tygodniu, ile miesięcy w roku,
- 5) stwierdzenie, skąd świadkowi znane są okoliczności objęte zeznaniem; jeżeli był współpracownikiem zainteresowanego, czy posiada dowody własnej pracy w tym okresie,
- 6) własnoręczny podpis świadka.

3. Własnoręczność podpisu świadka w razie nadesłania zeznań pisemnych powinna być poświadczona przez notariusza lub przez właściwy organ gminy albo przez zakład pracy zatrudniający świadka lub zainteresowanego; jeżeli świadkiem jest żołnierz pełniący czynną służbę wojskową, własnoręczność jego podpisu może być potwierdzona w jednostce wojskowej.

§ 13. Na okoliczności nie wymagające potwierdzenia dokumentami zainteresowany może złożyć oświadczenie pisemne, które powinno zawierać stwierdzenie świadomości odpowiedzialności karnej za złożenie fałszywego zeznania oraz podpis zainteresowanego.

§ 14. 1. Okresy służby wojskowej w Wojsku Polskim oraz w armiach sojuszniczych zalicza się do wysługi emerytalnej na podstawie przebiegu służby wojskowej wynikającej z akt personalnych żołnierza lub innych dokumentów.

2. Równorzędne ze służbą wojskową okresy służby pełnionej w ruchu oporu oraz pobyt w niewoli lub obozach dla internowanych żołnierzy zalicza się do wysługi emerytalnej na podstawie decyzji Kierownika Urzędu do Spraw Kombatantów i Osób Represjonowanych o uznaniu tych okresów za działalność kombatancką.

3. Okresy służby uwzględniane przy ustalaniu prawa do emerytury policyjnej mogą być udokumentowane na podstawie zaświadczenia wystawionego odpowiednio przez organy kadrowe Ministerstwa Spraw Wewnętrznych, Policji, Urzędu Ochrony Państwa, Straży Granicznej, Państwowej Straży Pożarnej i Służby Więziennej.

4. Okresy składkowe i nieskładkowe są uwzględniane w wysłudze emerytalnej, jeżeli zostały udowodnione w sposób wymagany przez przepisy dotyczące zaopatrzenia emerytalnego pracowników.

5. Dokumenty dotyczące okresów składkowych powinny być składane w oryginale. Inne dokumenty mogą być składane także w odpisach notarialnie uwierzytelnionych.

§ 15. 1. Decyzja w sprawie zaopatrzenia emerytalnego powinna zawierać: oznaczenie wojskowego organu emery-

talnego, datę wydania, oznaczenie osób, których dotyczy, powołanie podstawy prawnej, rozstrzygnięcie, uzasadnienie faktyczne i prawne, pouczenie, czy i w jakim trybie służy od niej odwołanie, podpis z podaniem imienia i nazwiska oraz stanowiska służbowego osoby upoważnionej do wydania decyzji.

2. W razie zmiany wysokości świadczeń w wyniku bieżącej waloryzacji, wojskowy organ emerytalny wydaje decyzję w skróconej formie, określającą: nową wysokość podstawy wymiaru i wysokość świadczenia, powód zmiany wysokości świadczenia, datę, od której przysługuje świadczenie w nowej wysokości, podpis oraz pouczenie o trybie i terminie wniesienia odwołania.

§ 16. 1. W razie wydania decyzji, w której stwierdzono brak prawa do świadczeń, wojskowy organ emerytalny powinien równocześnie pouczyć zainteresowanego o możliwości ubiegania się o ustalenie prawa do zaopatrzenia przewidzianego w przepisach o zaopatrzeniu emerytalnym pracowników i ich rodzin lub w innych przepisach, jeżeli z zebranych dokumentów wynika, że spełnia on warunki do uzyskania takiego zaopatrzenia.

2. W wypadku określonym w ust. 1, po uprawomocnieniu się wydanej decyzji, wojskowy organ emerytalny przekazuje odpowiednie dokumenty właściwemu organowi rentowemu na wniosek tego organu lub zainteresowanego. Dokumenty złożone przez zainteresowanego zwraca się mu na jego wniosek.

§ 17. W razie nabycia przez zainteresowanego prawa do emerytury wojskowej i do wojskowej renty inwalidzkiej, wojskowy organ emerytalny ustala wysokość świadczeń pieniężnych przysługujących z obu tytułów i zarządza wypłatę świadczenia pieniężnego przysługującego w kwocie wyższej, jeżeli zainteresowany nie dokonał wyboru świadczenia niższego.

§ 18. 1. Jeżeli zainteresowany nie przedłożył dowodów niezbędnych do ustalenia prawa do świadczenia lub do ustalenia wysokości świadczeń pieniężnych, a był wezwany do przedłożenia tych dowodów, albo jeżeli nie zgłosił się w wyznaczonym terminie na badanie przez komisję lekarską lub na dodatkowe (specjalistyczne) badanie zarządzone przez tę komisję, wojskowy organ emerytalny wzywa zainteresowanego pismem, za zwrotnym poświadczaniem odbioru, do przedłożenia tych dowodów w ciągu jednego miesiąca od daty doręczenia pisma lub do zgłoszenia się na badanie w nowym terminie, pod rygorem wydania decyzji na podstawie posiadanych dowodów.

2. Wezwanie powinno być podpisane przez pracownika wojskowego organu emerytalnego, z podaniem imienia, nazwiska i stanowiska służbowego podpisującego.

§ 19. 1. Jeżeli prawo do świadczeń zostało ustalone, ale wojskowy organ emerytalny nie uzyskał od właściwych organów dowodów niezbędnych do ustalenia wysokości świadczeń pieniężnych, przyznaje się osobie uprawnionej zaliczkę w wysokości wynikającej z zebranych dokumentów.

2. Ostateczną decyzję ustalającą wysokość świadczeń wojskowy organ emerytalny wydaje po uzyskaniu niezbędnych dowodów.

3. Jeżeli zainteresowany nie przedstawił w wyznaczonym terminie żądanych dowodów, niezbędnych do wydania decyzji ostatecznej, wojskowy organ emerytalny wydaje decyzję ustalającą wysokość świadczeń na podstawie posiadanych dowodów.

§ 20. 1. Przy obliczaniu wysługi emerytalnej sumuje się poszczególne okresy, o jednakowym procentowym wskaźniku, obejmujące lata, miesiące i dni. Sumę dni zamienia się na miesiące, przyjmując za miesiąc 30 dni kalendarzowych. W końcowym podsumowaniu okresy niepełnych miesięcy nie są uwzględniane.

2. Jeżeli w zaświadczeniu stwierdzającym okresy zatrudnienia są podane dniówki robocze, a nie okresy zatrudnienia, łączną liczbę dni przelicza się na miesiące, przyjmując za miesiąc 22 dni robocze, a w odniesieniu do okresów zatrudnienia wykonywanego przed dniem 1 stycznia 1981 r. — 25 dni roboczych.

3. Jeżeli z dowodów wynika tylko miesiąc rozpoczęcia lub zakończenia zatrudnienia, przyjmuje się za początek lub koniec tego okresu piętnasty dzień miesiąca.

§ 21. Końcówkę kwot przypadających do wypłaty zaokrągliła się według zasad przyjętych dla świadczeń wypłacanych na podstawie przepisów o zaopatrzeniu emerytalnym pracowników i ich rodzin.

§ 22. Postępowanie w sprawie ustalenia prawa do zaopatrzenia emerytalnego umarza się, jeżeli osoba zainteresowana zmarła przed wydaniem decyzji, a w dokumentach posiadanych przez wojskowy organ emerytalny brak jest danych o innych osobach zainteresowanych dalszym prowadzeniem nie ukończonego postępowania.

§ 23. 1. Wojskowy organ emerytalny wydaje legitymacje emerytom wojskowym i rencistom wojskowym oraz ich małżonkom, a także uprawnionym do renty rodzinnej wdowom (wdowcom) pozostałym po zmarłych żołnierzach (emerytach, rencistach wojskowych).

2. Emerytom (rencistom) wojskowym i członkom ich rodzin oraz osobom uprawnionym do renty rodzinnej, którym przysługują uprawnienia do wojskowej pomocy leczniczej, wojskowy organ emerytalny wydaje odpowiednie dokumenty stwierdzające te uprawnienia — stosownie do zasad określonych w odrębnych przepisach.

3. Członkom rodzin uprawnionym do renty rodzinnej, którym przysługuje prawo do osobnej kwatery stałej, wojskowy organ emerytalny wydaje odpowiednie zaświadczenie stwierdzające nabycie uprawnień do tej kwatery.

Rozdział 4

Wypłata świadczeń pieniężnych

§ 24. 1. Emerytury wojskowe, wojskowe renty inwalidzkie i wojskowe renty rodzinne oraz dodatki do emerytur i rent wypłaca się miesięcznie z góry w dziesiątym dniu każdego miesiąca kalendarzowego, za który świadczenia przysługują, z zastrzeżeniem § 34.

2. Jeżeli wypłata świadczeń, o których mowa w ust. 1, wypada w dniu wolnym od pracy, świadczenia te wypłaca się w dniu poprzedzającym dzień wolny od pracy.

§ 25. Emeryturę wojskową i wojskową rentę inwalidzką oraz wojskową rentę rodzinną, do której jest uprawniona tylko jedna osoba, wypłaca się osobie uprawnionej.

§ 26. 1. Wojskową rentę rodzinną, do której jest uprawniona więcej niż jedna osoba, wypłaca się w całości, z zastrzeżeniem ust. 2:

- 1) małżonkowi zmarłego, jeżeli do tej renty uprawniony jest małżonek łącznie z dziećmi, rodzeństwem lub wnukami zmarłego,

2) jednemu z rodziców zmarłego, jeżeli do tej renty uprawnieni są sami rodzice albo rodzice łącznie z dziećmi, rodzeństwem lub wnukami zmarłego.

2. Podziału renty rodzinnej na równe części pomiędzy członków rodziny uprawnionych do tej renty dokonuje się, jeżeli:

- 1) uprawnionymi do renty są małżonek oraz dzieci, wnuki lub rodzeństwo, a małżonek nie sprawuje nad nimi opieki,
- 2) uprawnionymi do renty rodzinnej, oprócz małżonka oraz dzieci, wnuków lub rodzeństwa, są również rodzice zmarłego albo małżonek rozwiedziony,
- 3) pełnoletni członek rodziny zażąda wypłaty przysługującej mu części renty rodzinnej do swoich rąk,
- 4) zachodzi konieczność dokonania podziału renty w innym wypadku, zwłaszcza gdy jedna z osób uprawnionych do renty rodzinnej przebywa w domu emeryta, rencisty lub w zakładzie pomocy społecznej.

3. Podziałowi na równe części podlegają te składniki renty rodzinnej, które według jednakowych zasad przysługują wszystkim uprawnionym.

4. Składniki renty rodzinnej i dodatki do renty, przysługujące tylko niektórym członkom rodziny, wypłaca się osobom, którym one przysługują.

5. Przepisy ust. 1 i 2 stosuje się odpowiednio przy wypłacaniu świadczeń należnych członkom rodziny pozostałym po osobie, która zmarła po zgłoszeniu wniosku o te świadczenia, a przed ustaleniem prawa do nich.

§ 27. 1. Jeżeli dla osoby uprawnionej do emerytury lub renty rodzinnej ustanowiono opiekuna lub kuratora, emeryturę lub rentę wypłaca się do rąk opiekuna lub kuratora.

2. Jeżeli z akt sprawy wynika konieczność ustanowienia dla osoby uprawnionej do emerytury lub renty opiekuna albo kuratora, do czasu jego ustanowienia świadczenia te wypłaca się do rąk osoby pełniącej faktyczną opiekę, wskazanej przez właściwy organ gminy.

3. Wojskowy organ emerytalny zobowiązuje osobę pełniącą faktyczną opiekę nad osobą uprawnioną do emerytury lub renty do przedstawienia najpóźniej w ciągu 12 miesięcy postanowienia sądu o ustanowieniu opiekuna lub kuratora.

Rozdział 5

Ograniczanie emerytur i rent inwalidzkich

§ 28. 1. Osoba pobierająca emeryturę lub rentę inwalidzką jest obowiązana do niezwłocznego zawiadomienia wojskowego organu emerytalnego o podjęciu (zaprzestaniu) pracy, z tytułu której przysługuje wynagrodzenie lub dochód z tytułu pracy w rozumieniu przepisów o zaopatrzeniu emerytalnym pracowników.

2. Zawiadomienie, o którym mowa w ust. 1, powinno zawierać w szczególności datę rozpoczęcia (zaprzestania) pracy oraz ustaloną wysokość wynagrodzenia (dochodu).

§ 29. 1. Jeżeli z otrzymanego zawiadomienia wynika, że wysokość otrzymywanego wynagrodzenia (dochodu z pracy) powodować będzie ograniczenie wysokości emerytury (renty inwalidzkiej), wojskowy organ emerytalny doko-

nuje zaliczkowego zmniejszenia emerytury (renty inwalidzkiej).

2. W celu ustalenia wysokości zaliczkowego zmniejszenia emerytury lub renty inwalidzkiej wojskowy organ emerytalny ustala:

- 1) wysokość dochodu możliwego do osiągnięcia w danym roku kalendarzowym, który nie powoduje zmniejszenia emerytury lub renty inwalidzkiej (różnica pomiędzy podstawą wymiaru a świadczeniem),
  - 2) wysokość wynagrodzenia (dochodu z pracy), którą zainteresowany osiągnie w danym roku kalendarzowym — na podstawie przedłożonego zaświadczenia.
3. Różnicę pomiędzy wysokością wynagrodzenia, które zostanie prawdopodobnie osiągnięte (ust. 2 pkt 2), a wysokością dochodu możliwego do osiągnięcia (ust. 2 pkt 1) dzieli się przez liczbę miesięcy pozostałą do końca roku kalendarzowego; uzyskany iloraz stanowi miesięczną wysokość zaliczki, którą na podstawie wydanej decyzji potrąca się co miesiąc z przysługującej do wypłaty emerytury (renty inwalidzkiej).

4. Wysokość zaliczki ulega ponownemu ustaleniu każdorazowo po dokonanej waloryzacji świadczeń emerytalnych i po otrzymaniu zawiadomienia o zmienionej wysokości zarobków.

5. Kwota pobranych w danym roku zaliczek nie może przekroczyć 25% kwoty rocznego świadczenia emerytalnego.

§ 30. 1. Wojskowy organ emerytalny w terminie do końca marca dokonuje ostatecznego rocznego rozliczenia wysokości wypłaconych w roku ubiegłym świadczeń, opierając się na otrzymanych od zainteresowanego i zakładu pracy dokumentach potwierdzających wysokość uzyskanego wynagrodzenia w roku ubiegłym.

2. Wojskowy organ emerytalny dokonuje zwrotu nadpłaconych przez zainteresowanego zaliczek najpóźniej do końca kwietnia, a nie dopłacone kwoty potrąca się z bieżących wypłat świadczeń w wysokości nie przekraczającej dopuszczalnych kwot egzekucji.

§ 31. Na umotywowany wniosek zainteresowanego wojskowy organ emerytalny może odstąpić od zaliczkowego potrącania emerytury (renty inwalidzkiej); w takim wypadku zwrot nadpłaconego świadczenia za rok ubiegły powinien nastąpić do końca czerwca roku następnego.

§ 32. W roku kalendarzowym, w którym zainteresowany nabył lub utracił uprawnienie do emerytury lub renty inwalidzkiej, ograniczenie wypłaty świadczenia z tytułu osiąganego wynagrodzenia następuje proporcjonalnie do liczby miesięcy, za które przysługuje świadczenie.

Rozdział 6

Przepisy przejściowe i końcowe

§ 33. Postępowanie w sprawach o ustalenie i wypłatę świadczeń, o których mowa w rozporządzeniu, nie zakończone przed dniem jego wejścia w życie, prowadzi się nadal na podstawie przepisów tego rozporządzenia.

§ 34. Wypłata świadczeń, o których mowa w § 24 ust. 1, będzie dokonywana sukcesywnie z przesunięciem o jeden dzień od pierwszego dnia miesiąca po wejściu w życie rozporządzenia do końca 1995 r.

§ 35. Traci moc rozporządzenie Ministra Obrony Narodowej z dnia 16 stycznia 1973 r. w sprawie ustalania prawa do zaopatrzenia emerytalnego żołnierzy zawodowych i ich rodzin oraz wypłaty świadczeń pieniężnych z tytułu tego zaopatrzenia (Dz. U. Nr 3, poz. 24, z 1983 r. Nr 29, poz. 141 i z 1990 r. Nr 31, poz. 186).

§ 36. Rozporządzenie wchodzi w życie po upływie 14 dni od dnia ogłoszenia, z wyjątkiem przepisów § 28—32, które wchodzi w życie z dniem 1 stycznia 1995 r.

Minister Obrony Narodowej: p. o. *J. Milewski*

Załącznik do rozporządzenia Ministra Obrony Narodowej z dnia 9 grudnia 1994 r. (poz. 689)

SIEDZIBY ORAZ TERYTORIALNY ZASIĘG DZIAŁANIA WOJSKOWYCH ORGANÓW EMERYTALNYCH

Lp.	Nazwa wojskowego organu emerytalnego	Siedziba wojskowego organu emerytalnego	Terytorialny zasięg działania wojskowego organu emerytalnego
1	2	3	4
1	Wojskowe Biuro Emerytalne Białystok	Białystok	województwa: białostockie, łomżyńskie, suwalskie
2	Wojskowe Biuro Emerytalne Bydgoszcz	Bydgoszcz	województwa: bydgoskie, pilskie, toruńskie, włocławskie
3	Wojskowe Biuro Emerytalne Gdańsk	Gdańsk	województwa: gdańskie, słupskie
4	Wojskowe Biuro Emerytalne Katowice	Katowice	województwa: częstochowskie, katowickie, opolskie
5	Wojskowe Biuro Emerytalne Kielce	Kielce	województwa: kieleckie, piotrkowskie, radomskie
6	Wojskowe Biuro Emerytalne Kraków	Kraków	województwa: bielskie, krakowskie, nowosądeckie, tarnowskie
7	Wojskowe Biuro Emerytalne Lublin	Lublin	województwa: chełmskie, lubelskie, zamojskie
8	Wojskowe Biuro Emerytalne Łódź	Łódź	województwa: łódzkie, konińskie, płockie
9	Wojskowe Biuro Emerytalne Olsztyn	Olsztyn	województwa: elbląskie, olsztyńskie
10	Wojskowe Biuro Emerytalne Poznań	Poznań	województwa: kaliskie, poznańskie, sieradzkie
11	Wojskowe Biuro Emerytalne Rzeszów	Rzeszów	województwa: krośnieńskie, przemyskie, rzeszowskie, tarnobrzeszkie
12	Wojskowe Biuro Emerytalne Siedlce	Siedlce	województwa: białkopodlaskie, ostrołęckie, siedleckie
13	Wojskowe Biuro Emerytalne Szczecin	Szczecin	województwa: koszalińskie, szczecińskie
14	Wojskowe Biuro Emerytalne Warszawa	Warszawa	województwa: ciechanowskie, skierniewickie, warszawskie
15	Wojskowe Biuro Emerytalne Wrocław	Wrocław	województwa: legnickie, leszczyńskie, wałbrzyskie, wrocławskie
16	Wojskowe Biuro Emerytalne Zielona Góra	Zielona Góra	województwa: gorzowskie, jeleniogórskie, zielonogórskie

690

ROZPORZĄDZENIE MINISTRA PRZEMYSŁU I HANDLU

z dnia 30 listopada 1994 r.

w sprawie wymagań, jakim powinny odpowiadać wyroby ze względu na potrzebę ochrony zdrowia i środowiska.

Na podstawie art. 79 ust. 2 ustawy z dnia 31 stycznia 1980 r. o ochronie i kształtowaniu środowiska

(Dz. U. z 1994 r. Nr 49, poz. 196) zarządza się, co następuje: